

Skjøndt Udvalget ikke kan erkjende den i Ministeriets Skrivelse gjorte Henviisning til S. 29 ad e for fuldkommen fyldestgjørende, skal man dog, da Summen ikke er betydelig, ingen Indstilling gjøre; den af Revisionen gjorte Indstilling vil, da Dplysning nu foreligger, ikke være at fastholde.

9) (Antegning 19. Udgiftsposter under Conto I. 10). Idet Udvalget Intet skal bemærke ved Antegninger og Besvarelser, der findes under 17 og 18, S. 20—25, skal man gaae over til de Indstillingspunkter, der findes S. 32 under Nr. 1—11. Med Hensyn til dem har Udvalget ikke været enig. Fleertallet (Jonnesbech, J. A. Hansen og Tscherning), slutter sig, uden paa dette Sagens Trin at ville udtale nogen Mening om Ansvar bør gjøres gjældende eller ikke, i det Væsentlige til Revisionens Indstillinger. Medens Fleertallet saaledes Intet har imod, at de tvende første Poster passere, maa det fastholde den 3die Indstilling: at Udgiften 966 Rb. 75 $\frac{1}{2}$ p. ikke passerer. Denne Overskridelse er fremkaldt ved, at en Skuespiller (Rosenkilde) og en Skuespillerinde (Mad. Fossum) ere, ved Ministeriets Resolution af 26de Januar 1858 og Directionens Skrivelse af 7de October 1857, tilskaffede fast Feu, den Første fra 1ste September 1857 af 700 Rb., hvorved den ham tilkommende Feu er overskredet i Alt med 587 Rb. 83 $\frac{1}{2}$ p., den Sidste af 500 Rb. for 1857—58 og af 600 Rb. for 1858—59, hvorved det der tilkom hende, er overskredet med i Alt 378 Rb. 88 $\frac{1}{2}$ p. Da Feu (Spillepræmie) ifølge sin Natur ikke kan blive en fast staaende Godtgjørelse; da Feu netop er en af de Poster, der ved Anordningen af Theaterregnskabet er fastholdt paa Finantsloven, vil det, efter Fleertallets Mening, være et farligt Præcedens, naar der kunde gives fast Feu, hvorved det, der ved denne Foranstaltning søges opnaaet, ikke vilde opnaaes, og det at fortjente Kunstnere nyde Godt af denne Overskridelse, kan ikke være nogen Grund til at lade den passere. — Fleertallet fastholder ligeledes af de Grunde, der ere anførte af Revisionen, Indstillingerne under Nr. 4 og 5. — Hvad Indstillingerne under Nr. 6 og 7 angaaer, da er der meddeelt Udvalget nærmere Dplysning, derom, efterat Revisionens Betænkning var gjort til Gjenstand for Behandling. Begge Poster angaae derefter Tillæg, der ere givne underordnede Arbejdere ved Garderobes, Maskines og Bygningsvæsenet, der vel „betales med Dagløn, men dog forsaavidt staae i Theatrets faste Tjeneste, som de samme Folk stadig benyttes“. Disse Mænd have ikke nydt Tillæg efter Dyrtidslovene, men de have stadig nydt lignende Tillæg. Der er saaledes uden Paataale udbetalt i Tillæg til dem:

J	Finantsaaret	1853—54	—	708 Rb. 80 $\frac{1}{2}$ p.
		—	1854—55	— 269 — 56 —
		—	1855—56	— 975 — 48 —
		—	1856—57	— 968 — 48 —

Fleertallet antager, at disse tvende Poster bør behandles paa lige Maade, og da der ved Bevillingen af en samlet Sum til Dagleiere er taget Hensyn til de høiere Priser paa Livsfornödenheder, maa det fastholde Indstillingen under Nr. 8 og foreslaae, at „passerer“ i Indstilling 7. forandres til: „kan ikke passere“.

Mindretallet (G. Hage, Rosenørn) maa vel med Fleertallet være enig i at beklage de stedfundne Overskridelser og erkjender, uagtet det om Theatrets særlige Stilling Anførte, at det muligt vilde være i Theatrets velforstaaede Interesse, at Bevillingerne strengt overholdes, om det end kan have større Vanffeligheder end ved andre Statsinstituter. Om end Concurrencen med de andre Theatre er et vigtigt Moment, der maa tages i Betragtning, og som forarsager, at de dygtigere Kræfter iblandt Theaterpersonalet, skjøndt Statsembedsmænd, lettere end andre Embedsmænd kunne forlade deres Stilling, idet de til betydelig Skade for Theatret kunne gaae over til de private